

۴۰ کیلومتر پابه پای آلودگی، از پر کند آباد تاولنگ؛

کشفرودفاضلاب می خورد، مشهدسبزی!

عکس: صادق ذباح/شهرآرا

۲۰۷ **مهدی ارجمند** **کداممطلبیروا می‌بسندید؟**

شاید برای یک گزارشگر مطبوعاتی سخت‌تر تین کار این باشد که بخواهد از یک موضوع تکراری گزارش تهیه کند. به‌خصوص اگر سوژه گزارش یک سوژه نخب نما و کاملاً کلیشه‌ای به نام «کشفرود» باشد. آبیاری سبزی‌ها و صیفی‌جات حاشیه‌رود تاز یخی کشف در مشهد بافاضلاب خام انسانی و پساب‌های صنعتی برای گزارشگران و خبرنگاران مشهدی یک سوژه تکراری و صدرصد نخب‌نماست اما هر بار که به این منطقه مراجعه کرده و قرار می‌شود، گزارش جدیدی تهیه کنیم، با ابعاد و زوایای تازه‌ای روبه‌رو می‌شویم.

در این میان اگر چه روزنامه‌ها و خبرگزاری‌های مشهدی در کنار صدا و سیما می مرکز خراسان رضوی بارها و بارها از آبیاری سبزی و صیفی‌جات حاشیه کشف‌رود بافاضلاب خام انسانی و پساب صنعتی گزارش تهیه کرده و نسبت به خطرات این فاجعه زیست محیطی که کمتر از خطر سیل و زلزله نیست، هشدار داده اما تاکنون هیچ اقدام قاطعی برای برخورد و حذف سبزی‌ها و صیفی‌جات آلوده مزارع حاشیه کشف‌رود نشده و ۳میلیون جمعیت مشهد و بیش از ۲۰میلیون زائر ایرانی و غیر ایرانی هر ساله سبزی و صیفی‌جاتی را مصرف می‌کنند که آلوده به مواد خطرناک و ناقل انواع بیماری‌هاست.

وجود کرم آبسکارپس وانگل در سبزی و صیفی‌جات مزارع حاشیه کشف‌رود به تایید کارشناسان مرکز بهداشت خراسان رضوی رسیده و به اعتقاد پزشکان انواع سرطان‌های خطرناک مانند سرطان کبد و همچنین بیماری‌هایی چون فلج اطفال، حصه، هیپاتیت A، کیست انگلی و... از مهم‌ترین عوارض مصرف سبزی و صیفی مزارع حاشیه کشف‌رود در مشهداست.

ورود فاضلاب واحدهای آبکاری، قالیشویی، پوست و چرم، پساب واحدهای مختلف و وارد شدن به کشف رود معضلات غیر قابل جبرانی را بوجود آورده است. فاضلاب صنعتی حاصل از فعالیت‌های شهرک صنعتی توس از تصفیه‌خانه پر کندآباد، فاضلاب صنعتی واحدهای آبکاری منطقه دهرود، صنایع پوست و چرم همت آباد و واحدهای قالیشویی منطقه التیمور، فاضلاب خانگی تصفیه‌خانه اولنگ و پر کندآباد، زه آب های کشاورزی حاوی سموم و کودهای شیمیایی و فاضلاب های تصفیه نشده مناطق مختلف مشهد از جمله آلودگی هایی است که به طور غیرقانونی به بستر این رود تخلیه می شود.

فروش پساب آلوده به کشاورزان

امسال هم با نزدیک شدن به فصل برداشت محصولات کشاورزی از جمله گوجه‌فرنگی، خیار، کدو، فلفل و... یک‌بهار دیگر در یک صبح تابستانی در حالی که عقره‌های ساعت ۷:۳۰ صبح را نشان می‌دهد به همراه راننده و عکاس روزنامه راهی تصفیه‌خانه پر کندآباد در انتهای شهرک امام علی(ع) می‌شوم.

خیابان‌ها و چهارراه‌های شهر را یکی یکی رد می‌کنیم تا به شهرک امام علی(ع) می‌رسیم. اینجا جاده توس است و ساختمان‌های شیک و آدم‌های اتو کشیده جای خود را به خانه‌های محقر و آدم‌های زحمت کش می‌دهند.

اولین بار نیست که به این منطقه می‌آیم برای همین است که منطقه را مثل کف دستم می‌شناسم. ماشین از کوچه‌ها و خیابان‌های محروم جاده توس می‌گذرد و با آدرسی که به راننده می‌دهم چند دقیقه بعد از پشت تصفیه‌خانه پر کندآباد سر در می‌آوریم. آن‌هایی که پشت تصفیه‌خانه پر کندآباد رفته‌اند، به خوبی می‌دانند که با دریاچه‌ای از پساب تصفیه شده تصفیه‌خانه پر کندآباد روبه‌رو می‌شوند که براساس اسناد موجود، شرکت آب منطقه‌ای خراسان، این پساب را به کشاورزان حاشیه کشف‌رود فروخته‌است. شاید در نگاه اول فروش این پساب که به ظاهر باید برای آبیاری صنوبر استفاده شود، اشکالی نداشته باشد اما وقتی در لابه لای صحبت با کشاورزان و مشاهدات عینی

به طور معمول هر ۳ دقیقه یک بار یک تانکر ۱۰هزار لیتری فاضلاب خام انسانی که از منازل شهروندان جمع آوری شده، در این نقطه از شهر (حاشیه کشف‌رود) خالی می‌شود

متوجه می‌شوم از این پساب تصفیه شده برای آبیاری سبزی و صیفی نیز استفاده می‌شود، حق دارم که نگران باشم و تعجب کنم. حافظه‌ام را که مرور می‌کنم، یساذ صحبت‌های مهندس یوسف علی پزشک کارشناس بهداشت محیط و حرفه‌ای استان خراسان می‌افتد که اعتقاد داشت؛ این پساب اگر چه تصفیه شده است اما میزان آلودگی از حد استاندارد بالاتر است و استفاده از این پساب برای آبیاری سبزی و صیفی حاشیه کشف‌رود جایز نیست. او به من گفته بود که برخی از کشاورزان منطقه به بهانه آبیاری صنوبر از این پساب استفاده می‌کنند. اما واقعیت این است که صنوبر بهانه است و این پساب برای آبیاری سبزی و صیفی استفاده می‌شود. پزشک گفته بود که ما در این باره حتی به دادستانی هم نامه زده‌ایم و موضوع را مکتوب اعلام کرده‌ایم صدای موتورهای پمپ کار گذاشته شده در اطراف دریاچه پساب در پشت تصفیه‌خانه پر کندآباد آزاردهنده است.

عکاس روزنامه مدام عکس می‌گیرد و با اشاره به من می‌فهماند که موتورهای پمپ گوش او را هم آزار می‌دهد. دوباره نگاهی به دریاچه پساب می‌اندازم و این بار یاد صحبت‌های محمدحسین قادری معاون محیط انسانی سازمان حفاظت محیط زیست خراسان رضوی می‌افتد که او هم در صحبت‌هایی که با هم داشتیم، اظهار نظر مهندس پزشک را تایید کرده و گفته بود: آلودگی این پساب‌ها از حد استاندارد بیشتر است. به گفته او اگر چه صنوبر استفاده خوراکی ندارد اما آبیاری این گیاه با پساب تصفیه شده تصفیه‌خانه پر کندآباد نیز دارای اشکال است چراکه گیاه‌قسمتی از این پساب را جذب می‌کند و باقی‌مانده آن به سفره‌های زیرزمینی نفوذ کرده و از آنجایی که میزان آلودگی این پساب بیشتر

از حد استاندارد است، می‌تواند باعث آلودگی آب‌های زیر سطحی شود.

لوله‌های سیاه در مزارع کشاورزی

قطعه به قطعه زمین‌های کشاورزی اطراف تصفیه‌خانه پر کندآباد را می‌شناسم. حتی به خوبی یادم هست که سال گذشته در این مزارع چه محصول کشت می‌شد. اینجا امسال نسبت به سال گذشته هیچ فرقی نکرده است. کشاورزان با آسودگی خاطر به کشاورزی مشغولند. رهگذران رد می‌شوند، کارشناسان تصفیه‌خانه در محل آزمایشگاه مشغول کارند و لوله‌های سیاه همچون ماری بزرگ از وسط زمین‌های کشاورزی عبور کرده و پساب‌های آلوده پشت تصفیه‌خانه پر کندآباد را به جای جای زمین منتقل می‌کنند. اینجا هیچ فرقی نکرده یعنی همیشه همین‌طور بوده و انگار قرار نیست؛ هیچ فرقی بکند. تنها فرقی با سال گذشته این است که قسمتی از جاده خاکی حاشیه تصفیه‌خانه پر کندآباد آسفالت شده برای همین دیگر قرار نیست؛ ماشین روزنامه را چند کیلومتر پایین تر پارک کرد و بقیه راه را پیاده رفت. دوباره نگاهی به مزارع سبزی و صیفی می‌کنم اینجا هیچ فرقی نکرده انگار قرار نیست؛ هیچ وقت فرقی کند. گوجه‌فرنگی، بادمجان، ذرت، فلفل، گندم و انواع سبزی در مزارع حاشیه کشف‌رود به مرحله برداشت نزدیک می‌شود. خوب می‌دانم که این محصولات آلوده به زودی وارد بازار می‌شود و سرسفره‌ها قرار خواهند گرفت. نگاهی به گیاهان صیفی می‌کنم، انگار شاداب نیستند اینجا هیچ فرقی نکرده است.

ارمغان سرطانی

عقره‌های ساعت مدام بر روی صفحه گرد به دنبال هم می‌دوند و زمان منتظر هیچ کس نمی‌ماند. امروز قرار است؛ طول حاشیه کشف‌رود را برویم ساعت نزدیک ۹ صبح است که دوباره حرکت می‌کنیم، از تصفیه‌خانه پر کندآباد تا تصفیه‌خانه اولنگ یعنی درست طول رودخانه کشف‌رود. فاصله‌ای که بیش از ۵۰کیلومتر می‌شود. راننده دوباره اسنارت می‌زند و هم عرض با کشف‌رود که روزگاری رود حیاتی مشهد بود اما اکنون باید برای آن فاتحه خواند، حرکت می‌کنیم. کشف‌رود در میان دره کشف‌رود خراسان رضوی جاری است این روخانه از کوه‌های هزار مسجد و بینالود سر چشمه می‌گیرد طول رودخانه ۲۹۰کیلومتر است که پس از ادامه مسیر در محل پل خاتون سرخس به رودخانه هر رود می‌پیوند و از آنجا به بعد، رودخانه تجن نام گرفته و به سمت ترکمنستان ادامه می‌یابد و در ریگزارهای ترکمنستان فرو می‌رود.

فاصله‌ای که این رودخانه‌از تصفیه‌خانه پر کندآباد تا تصفیه‌خانه اولنگ در جاده میامی-مجاورت پلیس راه سرخس طی می‌کنند، ۴۲کیلومتر است و ما که باید هم عرض این رودخانه و از محله‌های مختلف مشهد عبور کنیم، پیش تر از ۵۰کیلومتر باید راه برویم. راننده خیابان‌های مختلف مشهد را رد می‌کند تا به «التیمور» می‌رسیم. منطقه‌ای قدیمی در مجاورت کشف‌رود. اینجا هم زمین‌های کشاورزی زیادی به چشم می‌خورد عمده محصولی که در این منطقه کشت می‌شود، نیز سبزی و صیفی است

اما اینجا وضعیت تاسف بار تر از هر نقطه دیگری است. فلزات سنگین و حاوی مواد سربی که به تایید کارشناسان بهداشت و پزشکان رسیده است وارد این قسمت از کشف‌رود می‌شود. پساب صنعتی حاصل از فعالیت کارگاه‌های قالیشویی، واحدهای آبکاری، صنایع پوست و چرم و... مستقیم به این نقطه از کشف‌رود می‌یزد و به گفته کارشناسان پساب حاصل از فعالیت این کارگاه‌ها و واحدهای صنعتی حاوی سموم و فلزات سنگین از جمله نیکل و آرسنیک است. در جایی که ما ایستاده‌ایم، دور تا دور یک زمین کشاورزی صنوبر کشت شده و صدای موتور پمپ که فاضلاب را برای آبیاری صنوبر می‌کشد، به گوش می‌رسد. آن سوتر اما چندموتور پمپ دیگر به صورت غیر مجاز به چشم می‌خورد که فاضلاب

کدو، گوجه‌فرنگی، بادمجان، ذرت، فلفل، گندم و انواع سبزی در مزارع حاشیه کشف‌رود به مرحله برداشت نزدیک می‌شود. خوب می‌دانم که این محصولات آلوده به زودی وارد بازار می‌شود

و پساب صنعتی را برای آبیاری مزارع سبزی و صیفی از رودخانه بالا می‌کشد.

پساب‌های خانگی به کشف‌رود می‌ریزد
با دیدن این صحنه‌ها باز هم تاسفم بیشتر می‌شود، وقتی یاد سبزی‌ها و صیفی‌جات و میوه‌های میوه‌فروشی محل می‌افتم، ناخودآگاهه حالم بد می‌شود با خودم قصد می‌کنم، دیگر سبزی نخرم. راننده با آدرسی که به او می‌دهم، دوباره حرکت می‌کند. از التیمور راه جدیدی است که به منطقه گلشهر می‌رود. خیابان تازه تاسیس شده را می‌رویم تا به گلشهر می‌رسیم اینجا هم قفسر روایت زندگی مردمانش است. محرومیت و کمبود امکانات در این نقطه از شهر پیداد می‌کند. کشف‌رود از حاشیه گلشهر هم عبور می‌کند. اینجا پساب‌های خانگی و آب‌های حاصل از حمام عمومی منطقه به کشف‌رود می‌ریزد. باز هم در زمین‌های کشاورزی اطراف گلشهر کشاورزانی را می‌بینم که آسوده در حال کارند. اما وقتی خوب فکر می‌کنم متوجه می‌شوم؛ کشاورز که گناهی ندارد. پیر مرد کشاورز کم سواد با بیسواد که نمی‌تواند، مثل یک کارشناس محیط‌زیست یا بهداشت مواد سمی فاضلاب را بشناسد و نسبت به خطرات آن آگاه باشد.

دوباره به راه‌مان ادامه می‌دهیم. از انتهای گلشهر راه میان بری است که ما را به سمت روستای کریم‌آباد و از آنجا به سمت جاده سرخس و در نهایت به جاده میامی‌هدایت می‌کند. قسمتی از راه خاکی است اما راننده به راه خودش ادامه می‌دهد. بعداز چند کیلومتر دوباره به جاده آسفالتی می‌رسیم اینجا جاده میامی است که به طور مستقیم به تصفیه‌خانه اولنگ می‌رسد. البته هنوز حدود ۱۲-۱۰ کیلومتر دیگر باید برویم. چند دقیقه بعد به نزدیکی‌های تصفیه

خانه اولنگ می‌رسیم هوا رفته رفته گرم‌تر می‌شود. اینجا در جاده میامی تانکرهای فاضلاب در حال رفت و برگشت از تصفیه‌خانه اولنگ‌اند. است وارد این قسمت از کشف‌رود می‌شود. پساب صنعتی حاصل از فعالیت کارگاه‌های قالیشویی، واحدهای آبکاری، صنایع پوست و چرم و... مستقیم به این نقطه از کشف‌رود می‌ریزد و به گفته کارشناسان پساب حاصل از فعالیت این زمین‌های کشاورزی اطراف را می‌کنند. البته فکر نمی‌کنم، کشاورزان از این موضوع ناراحت باشند چرا که زحمت آن‌ها هم کمتر می‌شود. به تصفیه‌خانه اولنگ که می‌رسیم، در قسمتی از منطقه درست چسبیده به تصفیه‌خانه با صحن تاسف بار دیگری روبه‌رو می‌شوم. اینجا دریایی از فاضلاب خام انسانی است. بوی شمشز کننده فاضلاب غیر قابل تحمل است. تانکرها یکی یکی فاضلاب خود را خالی می‌کنند و می‌روند. شنیده بودم هر ۳دقیقه یک تانکر حامل فاضلاب حدود ۱۰هزار لیتر فاضلاب را در این قسمت از کشف‌رود خالی می‌کند اما تا وقتی با چشم خودم ندیده بودم، عمق فاجعه برام مشخص نبود. اینجا دیگر آخر خط است. تانکرها یکی یکی می‌آیند و تخلیه می‌کنند و می‌روند. سوسک، موش، پشه، مگس و حتی حیواناتی مانند سگ‌های ولگرد دور تا دور دریای فاضلاب برای خود پرسه می‌زنند. عکاس روزنامه ناگهان از بوی شمشز کننده فاضلاب حالش بد می‌شود.

دوربین را از او می‌گیرم و خودم مشغول عکاسی می‌شوم. چند دقیقه بعد عکاس در حالی که پارچه‌ای را دور دوشانش بسته دوباره می‌آید و دوربین را به او تحویل می‌دهم.

برای تخلیه بهتر فاضلاب یک‌سکوی بتنی درست کرده‌اند. تانکرهای حامل فاضلاب روی این سکو قرار گرفته و محموله خود را تخلیه می‌کنند. به طور معمول هر ۳دقیقه یک بار یک تانکر ۱۰ هزار لیتری فاضلاب خام انسانی که از منازل شهروندان جمع‌آوری کرده وارد این نقطه از شهر خالی می‌کند. بیش از ۱۵دقیقه از حضورم در این محل می‌گذرد و در این بین ۵ یا ۶تانکر فاضلاب را می‌بینم که با خیالی آسوده فاضلاب‌های خام انسانی را تخلیه می‌کنند. اینجا واقعا آخر خط است و فکر می‌کنم، می‌شود؛ ناله‌های محیط زیست و طبیعت‌را شنید که در این نقطه از شهر نفس‌های آخر را می‌کشد با دیدن این صحنه‌ها واقعا تاسف می‌خورم. با خودم فکر می‌کنم یعنی مسئولان مختلف تاکنون این منطقه را ندیده‌اند. راستی بهتر نیست؛ مسئولان به جای برگزاری نشست خبری و ایراد سخنرانی درباره کشف‌رود یک بار فقط یک بار از پشت میزهای خود تکان خورده و اداره را با میز و صندلی و کولر گازی اش‌ها رها کرده و به این منطقه سری بزنند. دیدن این صحنه‌ها برایم غیر قابل تحمل است. وقتی به سبزی‌ها و صیفی‌جاتی که با این فاضلاب آبیاری خواهند شد، فکر می‌کنم، حالم دگرگون می‌شود. از این می‌ترسم که روزی کار به جایی برسد که نتوان کاری کرد. راستی با این وضع آیا آیندگان ما را خواهند بخشید؟

عقره‌های ساعت از ۱۲:۳۵ به‌رم‌د شده که آماده برگشت می‌شویم از تصفیه‌خانه اولنگ که خارج می‌شویم دوباره سبزی‌ها و صیفی‌های حاشیه کشف‌رود در ذهنم ظهور می‌کند.

هشدار مرکز بهداشت نسبت به وجود سبزی‌های آلوده در بازار **سلامت شهر وندان همچنان تهدید می‌شود!**

گروه گزارش- در حالی که آبیاری سبزی و صیفی مزارع حاشیه کشف‌رود مشهد از مدت‌ها پیش به یک معضل جدی تبدیل شده است، مسئولان، پزشکان، کارشناسان و حتی خبرنگاران رسانه‌های جمعی درباره این فاجعه زیست محیطی بارها و بارها هشدار داده‌اند اما این موضوع همچنان در پایتخت معنوی ایران به عنوان یک معضل جدی مطرح است.

به گزارش شهرآرا، عدم اجرای کامل سیستم اگو مشهد باعث شده که برخی از شهروندان برای دفع فاضلاب‌های خانگی خود اقدام به حفر چاه کرده که پس از پرسیدن چاه، فاضلاب توسط تانکرها جمع‌آوری و در حاشیه کشف‌رود و یا اراضی کشاورزی تخلیه می‌شود. در کنار این نیز پساب‌های صنعتی حاصل از فعالیت‌های کارگاه‌های آبکاری و لعاب‌کاری، قالیشویی‌ها و کارگاه‌ها و کارخانجات صنایع چرم و پوست به طور مستقیم وارد کشف‌رود شده و سبزی و صیفی حاشیه کشف‌رود با این پساب‌های خطرناک آبیاری می‌شود.

محصولات غوطه‌ور در فاضلاب

مهندس یوسف علی پزشک کارشناس بهداشت محیط و حرفه‌ای خراسان رضوی در این باره در گفتگو با شهرآرا می‌گوید: متأسفانه آبیاری سبزی و صیفی حاشیه کشف‌رود بافاضلاب‌های خانگی و پاسب‌های صنعتی دیگر از حد معضل گذشته و به یک فاجعه تبدیل شده به گونه‌ای که در برخی از مزارع، محصولات کشاورزی کاملاً در فاضلاب غوطه‌ور است.

او می‌افزاید: از آنجایی که در برخی از مناطق مشهد طرح اگو به صورت کامل اجرا نشده است. تانکرها بعد از پر شدن چاه فاضلاب‌ها را به حاشیه کشف‌رود منتقل کرده و در آنجا تخلیه می‌کنند. اواضافه می‌کند: البته در این خصوص استاندار خراسان رضوی به شرکت آبفا دستور داده است تا طرحی را ارائه کند.

مهندس پزشک یادآور می‌شود: از آنجایی که استفاده از فاضلاب‌های خانگی و با پساب صنعتی برای آبیاری محصولات کشاورزی ممنوع می‌باشد و برای سلامتی مردم مضر است. مانیز براساس ماده ۶۸۸قانون مجازات اسلامی وارد عمل شده و هشدارهای لازم را داده‌ایم. این کارشناس بهداشت محیط و حرفه‌ای ادامه می‌دهد: براساس قانون استفاده از فاضلاب خانگی برای آبیاری محصولات کشاورزی، تخلف محسوب شده و حتی مجازات زندان هم برای افراد متخلف در نظر گرفته شده اما در بسیاری از مواقع فرد متخلف جریمه نقدی می‌شود.

او می‌گوید: در هر یک گرم مدفوع انسان میلیون‌ها باکتری و میکروب وجود دارد که می‌تواند باعث بروز بیماری‌هایی مانند فلج اطفال و حصه شود و در مواد حادث می‌تواند؛ سرطان را به دنبال داشته باشد.

این کارشناس بهداشت همچنین در خصوص استفاده از پساب‌های خانگی برای آبیاری محصولات کشاورزی در برخی نقاط مشهد نیز می‌گوید: آب‌های حاصل از شستشو حاوی موادعالی است و محیط مناسبی برای پشه، سوسک، مگس و موش تلقی می‌شود که وجود این حشرات و جانوران نیز می‌تواند، باعث انتقال بیماری‌های چون ساسک شود.

مهندس پزشک با بیان این جمله که تا از آبیاری سالم سبزی و صیفی مطلع نباشد، از آن‌ها استناده نمی‌کند، می‌گوید: باید با یک برخورد ضربتی و قاطع جلوی ورود سبزی‌ها و صیفی‌جات آلوده به بازار را گرفت، او خاطر نشان می‌کند: آلودگی‌های موجود در سبزی و صیفی به راحتی قابل تشخیص نیست. از این رو نمی‌توان گفت با شستشو و با حتی استفاده از مواد ضدعفونی می‌توان آلودگی‌ها را برطرف کرد.

طرح سؤال از وزیر نیرو

با این حال دکتر امیرحسین قاضی‌زاده نماینده مشهد و عضو کمیسیون بهداشت و درمان مجلس شورای اسلامی نیز با ابراز نگرانی از آبیاری سبزی و صیفی حاشیه کشف‌رود بافاضلاب خام انسانی می‌گوید: این فاجعه به حدی گسترده است که جمع کردن و ترمیم آن کار مشکلی به نظر می‌رسد.

او می‌گوید: این‌موضوع برای ما به عنوان نماینده مشهد و عضو کمیسیون بهداشت و درمان مجلس مهم است از این رو حتی این‌موضوع را با وزیر نیرو و نیز در میان گذاشته‌و از وی درباره این وضعیت سؤال کردیم.

با این حال کیمیا شایان کارشناس آب شرکت آب منطقه‌ای خراسان رضوی نیز در این باره می‌گوید: وضعیت آبیاری محصولات کشاورزی بافاضلاب انسانی در مشهد بحرانی است و باید با قاطعیت برای آن کاری کرد و گردنه را آینده‌ند چندان دور با مشکلات بسیار زیادی روبه‌رو خواهیم کرد.

وی می‌گوید: به عنوان مثال در حاشیه جنوبی بولوار طبرسی ورودی تقاطع پل التیمور و کشف‌رود، فاضلاب خانگی و صنعتی به میزان ۲۰۰لیتر در ثانیه وجود دارد که در واقع این فاضلاب‌ها از نوع خام و تصفیه نشده است که پس از جریان در کشف‌رود بلافاصله توسط کشاورزان مورد استفاده قرار می‌گیرد.

با این‌بار به تخلیه فاضلاب توسط تانکر در تصفیه‌خانه اولنگ نیز می‌گوید: از تصفیه‌خانه اولنگ فاضلاب تصفیه شده نزدیک به ۲۰۰لیتر بر ثانیه خارج می‌شود که از طریق ایستگاه‌های پمپاژ به به اراضی کشاورزی ی طرق انتقال می‌یابد.